29/08/2020

Ο αετός της ερήμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος στάθηκε πάντα μια θαυμαστή για τον κάθε πιστό μορφή αγίου, αλλά και μια τραγική προφητική φυσιογνωμία. Η σύλληψις του έγινε με τη Χάρη του Θεού. Γεννήθηκε «εκ των στειρωτικών λαγόνων» της Ελισάβετ, λύνοντας ταυτόχρονα την αφωνία του πατέρα του Ζαχαρία. Κυοφορούμενος στην κοιλιά της Ελισάβετ σκίρτησε και προφήτευσε την σάρκωση του Θείου Λόγου, στην παρθενική μήτρα της Παναγίας.

Χωρίς να γνωρίσει την αμαρτία του κόσμου ο Πρόδρομος φεύγει νεότατος στην έρημο, όπου ζει με φοβερή άσκηση. Εκεί στην έρημο, μέσα στο μεγάλο καμίνι που δοκιμάζονται και ωριμάζουν οι μεγάλοι άγιοι, αρχίζει το κήρυγμα της μετανοίας. Βροντοφωνεί ότι «ήγγικεν», πως έφθασε και είναι πολύ κοντά η Βασιλεία των Ουρανών – εννοώντας, ασφαλώς, τον Χριστό. Δεν δειλιάζει να κηρύξει μετάνοια και να ελέγξει προς όλες τις κατευθύνσεις, χτυπώντας τελευταία και την ανομία του Ηρώδη, αν και γνώριζε πως αυτό θα του κόστιζε τη ζωή. Με τον αποκεφαλισμό

του ο Πρόδρομος ανοίγει τις πύλες του Άδη και ευαγγελίζεται και εκεί την έλευση του Σωτήρος. Αξιώθηκε τέλος να ακούσει το εγκώμιο, που κανείς άνθρωπος δεν άκουσε, από το ίδιο το στόμα του Κυρίου και Θεού του, που βάφτισε στον Ιορδάνη ποταμό: «αμήν λέγω υμίν, ουκ εγήγερται εν γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου του Βαπτιστού» (Ματθ. ια΄11).

Επί τη εορτή της απότομης της κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, αφ΄ εσπέρας χοροστάτησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Τιμίου Προδρόμου Χανδρά – Ορεστιάδος στον Εσπερινό, ωμίλησε και ευλόγησε τους άρτους, παρουσία του Βουλευτού Έβρου Σταύρου Κελέτση και ικανού εκκλησιάσματος. Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας της εορτής ο Σεβασμιώτατος προέστη της Ευχαριστιακής Συνάξεως στον ωσαύτως πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Τιμίου Προδρόμου Νέου Χειμωνίου, την οποία παρακολούθησαν ο Βουλευτής Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης, ο Αντιδήμαρχος Ορεστιάδος Αρχοντής Αρχοντίδης, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος Νέου Χειμωνίου και πλήθος πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος, θεραπεύων τις απαιτήσεις του ιερού άμβωνος, ωμίλησε περί του τιμώμενου αγίου ειπών, μεταξύ άλλων· “Ο Τίμιος Πρόδρομος, ως ο τελευταίος των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης και ως ο πρώτος των Αγίων και Δικαίων της Καινής, αναφέρεται με πολλά ονόματα στην Αγία Γραφή και στην Παράδοση της Εκκλησίας μας. Στην Παλαιά Διαθήκη, προφητικά ονομάζεται «φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Από αυτήν την προετοιμασία της πορείας του Κυρίου ονομάσθηκε «Πρόδρομος», «η φωνή του Λόγου», «ο λύχνος του Φωτός», «ο Εωσφόρος (δηλαδή ο Αυγερινός) του Ηλίου», «ο φίλος του Νυμφίου» κλπ… Οι πιστοί μας τιμούν τον Τίμιο Πρόδρομο με πολλή ευλάβεια, κάνοντας ακολουθίες, αγρυπνίες, λειτουργίες, πανηγύρια στην μνήμη του, γιατί είναι κοντά στο Χριστό και την Παναγία και μεσιτεύει για όλους όσους με μετάνοια προσέρχονται και ζητούν την βοήθειά του. **Και όσοι ακούουν και διαβάζουν το βίο του, διδάσκονται πως πρέπει να παραμένουν αγνοί και πεντακάθαροι, όπως εκείνος που αξιώθηκε να αγγίξει με τα αγιασμένα χέρια του «την κορυφή του Δεσπότου».**

Διδάσκονται, πως πρέπει να είναι ταπεινοί όπως εκείνος, που ενώ άκουγε από το στόμα του Χριστού -πως «κανείς άλλος, δεν γεννήθηκε από γυναίκα τόσο μεγάλος, όσο ο Ιωάννης», αυτός ισχυρίζετο: «Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, ούτε ο Μεσσίας, ούτε ο Ήλιος της δικαιοσύνης. Είναι Εκείνος που έρχεται οπίσω μου, και δεν είμαι άξιος εγώ ούτε τον ιμάντα των υποδημάτων Του να λύσω»… Όμως, πέρα από όλα αυτά, ο Πρόδρομος είναι ο έλεγχος «ουκ έξεστι σοι έχειν την γυναίκα του αδερφού σου»… Πόσα, άραγε, «ουκ έξεστι σοι» δεν βροντοφωνεί και σήμερα, στον καθένα μας ξεχωριστά; στο γιο και την θυγατέρα για την παρεκτροπή· στη μάνα και τον

πατέρα για την απροσεξία και την ένοχη αμέλεια· στον εργάτη για τον γογγυσμό και την επιπολαιότητα· στον εργοδότη για την κακή μεταχείριση και εκμετάλλευση· στον μαθητή και στο δάσκαλο, στον επαρχιώτη και τον πρωτευουσιάνο, στο μορφωμένο και των αμόρφωτο, που πατούν πάνω στο Ευαγγέλιο και στο δίκαιο, για να μη ζημιωθούν τα συμφέροντά τους.

Σε όλους μας έχει να πει κι από ένα ή περισσότερα «ουκ έξεστι σοι» ο αετός της ερήμου. Αλλά πρέπει να οξύνουμε την ακοή μας, να ευαισθητοποιηθούμε στο

ά από την ερημίτου,